

Krav og Rettigheder, som Lodsejerne, hvis Jord Anlægget skal gaa igennem, har. I øvrigt har man tænkt sig, at hele Arbejdet skulde hvile paa samme Basis som Vandafledningslovgivningen: at Landvæsenskommissionerne gennem de 2 Landvæsenskommissærer og Formanden og med en tilkaldt teknisk sagkyndig skulde udføre Arbejdet.

De Bestemmelser, der ellers er fastsat i Lovforslaget, er ogsaa holdt i Analogi med de Bestemmelser, der gælder, naar man lægger Beslag paa Jord til Vandafledningsanlæg, hvor man jo maa give Erstatning dels for varige Anlæg og for Servitutter, der læges paa Jorden, dels for den midlertidige Brug, man gør af visse Arealer. Naar en Grundbesidder i en Egn, hvor en By eller en indtjendingsdrivende, hvem det nu kan være, søger at indvinde Vand efter en større Maalestik, føler sig brøstholden, og man erkender, at han skal have Erstatning, saa kan disse Erstatninger være af forskellig Art. Den beste Erstatning er jo, at man kan skaffe ham saadanne Vilkaar for Vandforsyning, at han ikke kommer til at leve under ringere Forhold i den Henseende end tidligere, og det sker bedst, hvis man kan gøre ham degtig i den Vandindvinding, man vil foretage men det er jo muligt, at Bebyggelsen (saa spredt paa Eggen, at det vilde medføre ganske urimelige Omkostninger, og saa kan der blive Tale om en pekuniær Erstatning, hvorefter han selv maa etablere et Vanlæg, der kan skaffe ham det, man har bevet ham.

Der er en Bestemmelse i Lovforslaget, som, sa vidt jeg hørte, ikke nogen af de foregaaende Talere var inde paa. Det er den Bestemmelse — som maaske nogle vil finde unelig — at de bestaaende Anlæg, saafrem Lovforslaget vedtages, skal indgive et dragende for at faa deres Ret slaet fast, og det samme gælder for øvrigt dem, der har spildevandsafløb, som fører ned til Brøndler Borerør. Dette har sin Betydning, i at den nuværende Tilstand kan blive hstateret; hvis der saa sker Udvidelse af Sted, og man derved hidfører nye Tilstande, har man altsaa slaet fast, hvordan Tilstanden var ved Lovens Ikrafttræden, og de mennesker, der har en Spildevandsledning som fører ned til de vandførende Lag og kan føre ned dertil, faar altsaa gennem denne Konstatation Sikkerhed for, at de kan faa bevilget i Erstatning det Beløb, som det vil koste at hidføre andre Tilstande, hvis dette ønskes af dem, der vil gøre sig af Grundvandet, saaledes at Spildevandet ikke mere gaar derned.

Centralmyndighed tror jeg ikke kan

undværes, og det af flere Grunde. Hvis flere ønsker at gøre Brug af det underjordiske Vand paa de samme Egne, er der, hvis man ikke har en Centralmyndighed, ingen til at skønne over dette Forhold, og man maa jo søge at dele Sol og Vind lige. Selvfølgelig maa der i første Række tages Hensyn til de Ejere, hvis Grunde man borer i for at skaffe sig Vand. Men dernæst bestemmer Lovforslaget, at de, der ligger nærmest, skal have fortrinnsvis Ret, og hvis der ikke skulde være tilstrækkelige Vandmængder til alle, maa deri altsaa ligge, at man maa henvise de øvrige til at søge andre Steder hen efter Vand.

Der maa ligeledes være et Sted, hvortil Klager kan rettes, og derfor kan jeg ikke tænke mig, at man kan undvære en Centralmyndighed. Om det, som her er foreslaaet, nu vil vise sig at være det rette, eller om der bør foretages Ændringer, er noget, man altid kan forhandle om.

I § 10 omhandles det Forhold, at Vandforsyningen tænkes iværksat ved Overfladevand. Der kommer man altsaa i nær Berøring med den særlige Vandløbslovgivning, og det foreslaas, at Overlandvæsenskommissionen er Appellinstans, dog kun i Forbindelse med det vandteknisk kyndige Medlem og det bakteriologisk kyndige Medlem af Vandforsyningskommissionen.

For at forebygge Misforstaaelser findes der ogsaa i Lovforslaget Bestemmelser om, at de Myndigheder, de Institutioner, der søger at skaffe sig Vand, ikke kan gøre Indsigelse imod, at Landmænd har oplagret Gødning, eller at andre har oplagret Stoffer, som maaske kan gøre Skade ved Vandafledningen. Men hvis det menes, at disse Stoffer forurener Grundvandet, kan man faa dem anbragt andetsteds, mod at der gives Erstatning derfor.

Jeg tror i det hele taget, at vi i Kommissionen har faaet taget saa alsidige Hensyn som muligt, men flere Øjne ser jo altid mere end et mindre Antal, og jeg finder det derfor fuldstændig rimeligt, at Lovforslaget drøftes i et Udvalg, samt at dette Udvalg nøje gennemgaar Sagen; men det er min Overbevisning, at man ved denne Gennemgang vil komme til væsentlig det samme Resultat, som Kommissionen er kommet til.

Jeg skal med disse Bemærkninger tildele mig at anbefale dette ikke just store, men dog meget vigtige Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i Udvalget, idet jeg dog til sidst maa udtale en Beklagelse over, at dette Kommissionsarbejde først i Aar er blevet fremsat for Rigsdagen.